

v omari spravljeno in jo bodem ónemu postavil na glavo, kateri bode največ šepetal.

Vse se je zopet glasno zasmijalo, dobro vedoč, da so se gosp. učitelj le malo pošalili, a Lukačev Mihec se je še najbolj smijal.

Drugo uro pridejo gosp. katehet v šolo. Opazivši na šolske ploči zapisane besede, spusté se tudi oni v razgovor o Mihčevih sanjah. Naposled rekó: „Otroci, kakor vas peč greje po zimi, takó naj vas greje ves čas vašega življenja milost božja; kakor vas dežnik brani snega in dežja, takó naj vas brani molitev vseh skušnjav in hudih misel; sekira naj vam pomeni ostrost in bistroumnost vaših misli, torba zbirko dobrih del, a cvetice plačilo za vašo dobra dela, katero vas čaka, ako bodete pridni in vztrajni.

Prihodnjo soboto so prinesli vsi otroci prav dobro izdelane naloge v šolo; posebno dobro jo je izdelal Lukačev Mihec, ki je svoje sanje pomen še nekoliko dni razlagal po vasi otrokom.

Lj. T.

Hans Makart.

3. dan oktobra tega leta je umrl na Dunaji slavní slikar Hans Makart. Porodil se je v 29. dan majnika 1840. l. v Solnogradu, rekši v ónem mestu, kjer je pred 128 leti tekla zibel slavnemu godbeniku Mozartu. Roditelji, ki so takój spoznali veliko nadarjenost dečkovó za risanje, poslali so ga na akademijo umetelnosti in znanosti. Ali tu se mu ni godilo dobro, kajti ondótni učitelji so ga poslali domóv, češ, da deček nima potrebnega darú za to umetelnost.

Sreča, da je živel takrat v Solnogradu sívolasi slikar Schiffmann, ki je peljal dečka v Monakovo v slikarsko šolo mojstra Piloty-ja. Tu se je hitro razvijal um nadepolnega mladeníča.

Vže 1862. leta je potoval na svetovno razstavo v London. Od tod se je podal v Pariz in pozneje na Laško, da bi zvršil svoje vednosti po slikah drugih mojstrov.

Vrnivšemu se iz Laškega, pokličejo ga naš presvitli cesar, ki vedno radi podpirajo domače umetelnike, na Dunaj, kjer mu priredijo delarnico na državne troške. Od sih dób je zaslovel naš sodržavljan po vsem svetu. Lepa vrsta prekrasnih slik so storile njegovo imé nesmrtno. Ko pa so naš presvitli cesar obhajali srebrno poroko, bil je Hans Makart óni, ki je to slavnost posebno povelíchal. Slavnostni sprevod v 24. dan aprila 1879. l., ki se je premikal po širokih ulicah obširnega dunajskega mesta, občudovalo je tisoče in tisoče zbranega ljudstva in navdušeno je pozdravljala množica slavnega umetelnika, jezdečega na belcu vsemu sprevodu na čelu.

Pogreba, ki se je vršil v 6. dan oktobra t. l. na Dunaji, vdeležilo se je mnogo občinstva. Umeteljniška društva od vseh krajev obširne Avstrije in tudi izvan naših mej so bila zastopana pri tej prilíki, kajti slavila so spomin jednega najslavnejših do sedaj živočih slikarjev vsega sveta.

II. Podkrajček.